

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

Χτίζοντας την **ΑΕΛ** του αύριο

Ο 41ΧΡΟΝΟΣ ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΒΡΕΘΗΚΕ ΣΤΟ... ΣΩΣΤΟ ΜΕΡΟΣ ΤΗ ΣΩΣΤΗ ΣΤΙΓΜΗ ΚΑΙ ΜΑΣ ΑΝΑΛΥΕΙ ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΠΟΥ ΘΑ ΑΝΟΙΞΕΙ ΤΙΣ ΠΥΛΕΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΓΗΠΕΔΟΥ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑ

Λένε πως η τύχη βοηθάει τους τολμηρούς και μάλλον έχουν δίκιο. Αν δούμε την αλληλουχία των γεγονότων που οδήγησαν στη συνεύρεση ΑΕΛ και Γιάννη Παπακώστα, στη δεδομένη χρονική συγκυρία, μόνο σ' αυτό το συμπέρασμα μπορούμε να καταλήξουμε.

Εκείνος έφυγε ξαφνικά από τον πάγκο της Καβάλας. Γεγονός παράδοξο για όσους δεν γνωρίζαμε πρόσωπα και πράγματα και με βάση την εντυπωσιακή εικόνα της νεοφώτιστης ομάδας. Κάποιες προτάσεις του χτύπησαν την πόρτα, μπαίνει σε διαπραγματεύσεις, αλλά δεν ευδοκιμούν άμεσα. Για πρώτη φορά στην καριέρα του μένει εκτός πάγκων για 2,5 μήνες.

Στο ίδιο διάστημα η ΑΕΛ ζει τη δική της περιπέτεια, η οποία την οδηγεί για πρώτη φορά υπό την παρούσα διοίκηση, να προβεί σε αλλαγή τεχνικής ηγεσίας πριν ολοκληρωθεί η σεζόν. Με τη θηλιά σφιγμένη στο λαιμό, τολμάει κι απευθύνεται σ' έναν προπονητή με περιορισμένη εμπειρία στη Super League, που τολμάει με τη σειρά του να πει το «ναι». Με την ομάδα στο όριο της επικίνδυνης ζώνης κι ένα πρόγραμμα – φωτιά, μόλις 7 αγωνιστικές πριν το τέλος, αποδέχεται την πρόκληση και αρνείται ότι αναλαμβάνει τεράστιο ρίσκο. Όπως ακριβώς αποδέχεται σήμερα ότι επρόκειτο για μια ευτυχή συγκυρία, αρνούμενος ταυτόχρονα πεισματικά ότι η σωτηρία ήταν και θέμα τύχης.

«Τύχη ήταν ότι συναντηθήκαμε, αλλά όχι κι ότι δικαιωθήκαμε» μας απάντησε όταν τον προκαλέσαμε στον πρόλογο της κουβέντας μας. Το εννοεί, όπως και πολλά ακόμη, παρότι γνωρίζει ότι πλέον έχει αναλάβει μια ακόμη δυσκολότερη αποστολή. Να χτίσει την ΑΕΛ των ονείρων μας, την ΑΕΛ που σε λίγους μήνες θα μπει με φιλοδοξίες χωρίς ταβάνι στο νέο της γήπεδο.

ΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

Ο «άγνωστος» Παπακώστας

Καθίσαμε και ήρεμοι πλέον - σε σχέση με πριν τρεις μήνες - είπαμε να κάνουμε κάτι που δεν υπήρχε η πολυτέλεια να κάνουμε τότε. Να συστηθούμε με τον άγνωστο σ' εμάς Γιάννη Παπακώστα: «Από μικρό παιδί έπαιζα μπάλα στους νέους και τους ερασιτέχνες του Χαϊδαρίου. Έπειτα πέρασα στα ΤΕΦΑΑ, γεγονός που στάθηκε ανασταλτικός παράγοντας για να μη συνεχίσω το ποδόσφαιρο σε ανώτερο επίπεδο. Εκεί είδα αλλιώς την προοπτική μου, ανακαλύπτοντας ουσιαστικά τον προπονητή. Ασχολήθηκα λοιπόν με ακαδημίες από 20 ετών, από φοιτητής, παίζοντας παράλληλα κάποιο διάστημα ακόμη. Έπειτα υπήρξα γυμναστής και βοηθός προπονητή σε διάφορες ομάδες, όπως π.χ. στη Χαλκηδόνα,

ΤΕΦΑΑ, έπειτα πήγα στην Ιταλία αναζητώντας γνώσεις προπονητικής και διπλώματα από διάφορες σχολές και σεμινάρια. Αναλαμβάνοντας το 2002 το Χαϊδάρειο πανηγυρίσαμε δύο διαδοχικές ανόδους, φτάνοντας από τη Δ' στη Β' Εθνική. Ακολουθεί η Τρίπολη ως το Γενάρη της χρονιάς που βγήκε, μετά τα Γιάννενα ως τους «4» του κυπέλλου, η άνοδος με τον Πανσερραϊκό, η άνοδος με την Καβάλα κτλ.»

-Ανεβαίνοντας τα σκαλοπάτια και βλέποντας ότι εκτός της όποιας αξίας είχες να αντιπαλέψεις και συναδέλφους σου οι οποίοι εξαργύρωναν το όνομα που είχαν ως ποδοσφαιριστές, ένιωσε καθόλου μειονεκτικά; Ένιωθες να ξεκινάς από άλλη αφετηρία και πως το διαχειρίστηκες;

μου γύρω από τον σημερινό τρόπο ποδοσφαίρου, τις σχέσεις με τους ποδοσφαιριστές κι όσα χρειάζονται για να μπορώ να σταθώ με αξιώσεις στο χώρο».

Η αυτοπεποίθηση του προπονητή

-Αυτή η σταθερή εξέλιξη γεννάει και την ιδιαίτερη αυτοπεποίθηση με την οποία φαίνεται ότι εκφράζεσαι γύρω από τη δουλειά σου;

«Έχω απόλυτη εμπιστοσύνη στις ικανότητές μου και γι' αυτό τοποθετήθηκα εξ' αρχής με βεβαιότητα για κάποια πράγματα. Αυτό που ήθελα να περάσω στους παίκτες είναι πως δεν φοβόμαστε κανέναν και μπαίνουμε στο γήπεδο για να κερδίσουμε. Έχω αυτή τη νοοτροπία κι αυτή θέλω να

«Έχω απόλυτη εμπιστοσύνη στις ικανότητές μου. Αυτό που ήθελα να περάσω στους παίκτες είναι πως δεν φοβόμαστε κανέναν και μπαίνουμε στο γήπεδο για να κερδίσουμε. Έχω αυτή τη νοοτροπία κι αυτή θέλω να περνάω αμέσως σ' όποια ομάδα έχω δουλέψει»

που ήταν τότε Γ' κι έπειτα Β' Εθνική. Δούλεψα ακόμη στην Ελευσίνα κι έπειτα ήρθε η ομάδα μου το Χαϊδάρειο, όπου το 2002 ξεκινάω ως πρώτος προπονητής. Σημειώστε ότι επί 12 χρόνια παρέμενα σταθερά υπεύθυνος των ακαδημιών του Χαϊδαρίου». Κι έτσι, με απόλυτη φυσικότητα, φτάσαμε στην πρώτη ερώτηση:

-Μικρόβιο δηλαδή; Ψώνιο με την προπονητική;

«Ναι, ναι, μικρόβιο! Αρχικά ως πτυχιούχος

«Ξεκινώντας από χαμηλά έβαζα τις βάσεις, που είναι η διαρκής ενημέρωση και γνώση. Επισκέφθηκα και ομάδες στο εξωτερικό για να δω τον τρόπο δουλειάς. Είχα το μικρόβιο, είχα ήδη αποκτήσει ως εφόδια τα πτυχία γυμναστή και προπονητή και συνδυάζοντάς τα προσπάθησα να ανακλύψω το σύγχρονο ποδόσφαιρο. Η γνώση ήταν το ζητούμενο γι' αυτό και πορεύτηκα βήμα-βήμα, χτίζοντας σιγά και σταθερά μια καριέρα. Με διαρκή ενημέρωση λοιπόν και δουλειά, όρισα την φιλοσοφία

περνάω αμέσως σ' όποια ομάδα έχω δουλέψει. Γι' αυτό ίσως έχω κι αυτές τις ανόδους στην πορεία μου. Με το Χαϊδάρειο μάλιστα πήραμε «τρεμπλ» (σ.σ. πρωτάθλημα Δ' Εθνικής, κύπελλο ΕΠΣ και κύπελλο Ερασιτεχνών Ελλάδος). Και μιλάμε για μια ομάδα φοιτητών. Θέλω λοιπόν να κερδίζουμε, αλλά όχι τυχαία. Να βασιζόμαστε σε δουλειά πάνω σε τακτικές, σε ομοιογένεια, σε πάθος και σε γνώση του αντιπάλου, ώστε εκτός του αποτελέσματος να ευχαριστούμε και τον κόσμο».

-Αισθάνεσαι ότι αυτή η νοοτροπία απέχει από την κρατούσα αντίληψη στο ελληνικό ποδόσφαιρο;

«Δεν μπορώ να ξέρω τι λέει ο κάθε προπονητής εντός αποδυτηρίων. Βλέπω μόνο τις ομάδες μου, που θέλω να θέλουν να κερδίσουν και να το δείχνουν με την αγωνιστική συμπεριφορά, πιέζοντας για παράδειγμα ψηλά. Γιατί μ' αυτό τον τρόπο προσπαθούμε να επιβληθούμε σ' ένα παιχνίδι και να κάνουμε πολλές ευκαιρίες για γκολ. Αυτό μ' ενδιαφέρει. Αλλού πέρασε περισσότερο κι αλλού λιγότερο, γιατί για να πετύχει χρειάζονται κι άλλες προϋποθέσεις. Χρειάζεται να ματώνουμε στο γήπεδο και προηγουμένως, να δουλεύουμε πολύ στις προπονήσεις, οι οποίες είναι προσαρμοσμένες πάνω στο παιχνίδι».

-Αυτό σημαίνει προσαρμογή στον αντίπαλο;

«Και στον αντίπαλο... Προσπαθείς να δεις τα δικά σου δυνατά στοιχεία στον αγωνιστικό χώρο και ταυτόχρονα να μετριάσεις τα δυνατά σημεία του αντιπάλου. Δεν μπορείς να τον αγνοήσεις όταν προετοιμάζεσαι για έναν συγκεκριμένο αγώνα».

-Υπάρχουν προπονητές που αναλύουν το μεγαλύτερο μέρος της προετοιμασίας στον δικό τους τρόπο παιχνιδιού κι άλλοι που προγραμματίζουν τα πάντα σε σχέση με τον αντίπαλο...

«Έμενα μ' ενδιαφέρει να 'χω ισορροπία. Έχω δυνατά σημεία; Πρέπει να τα βγάλω, γι' αυτό πρέπει να τα δουλέψω. Έχω αδύνατα σημεία; Πρέπει να τα βελτιώσω. Έχει ο αντίπαλος δυνατά σημεία; Πρέπει να τα εκμηδενίσω. Έχει αδύνατα σημεία; Πρέπει να τον «χτυπήσω». Άρα, μιλάμε έως και για 18 ώρες ενασχόληση τη μέρα, μαζί με τους συνεργάτες μου. Αναλύουμε το παιχνίδι μας, αναλύουμε τον αντίπαλο, καταρτίζουμε ανάλογα το πρόγραμμα των προπονήσεων και δίνοντας πληροφορίες στους παίκτες προσπαθούμε να 'μαστε ισορροπημένοι και ν' αντιμετωπίσουμε τις συνθήκες ενός αγώνα. Θες μεν να επιβληθείς, αλλά δεν μπορείς και ν' αγνοήσεις την μέχρι τότε εικόνα της δικής σου αλλά και της άλλης ομάδας. Πως αλλιώς θα βελτιωθείς και πως θ' αποφύγεις τις όποιες εκπλήξεις στον αγωνιστικό χώρο, ώστε να φτάσεις στη νίκη;»

Εν αρχή η τακτική

-Σ' όλο αυτό το ταξίδι στη γνώση, που περιγράψαμε πιο πάνω, υπάρχει μια εμπειρία, ένα γεγονός ή ένα πρόσωπο που να έπαιξε καταλυτικό ρόλο και να καθόρισε εν τέλει τη φιλοσοφία σου;

«Μου 'κανε εντύπωση η βαρύτητα που δίνεται διεθνώς στην τακτική. Στο εξωτερικό όλες οι προπονήσεις είναι προσαρμοσμένες στην τακτική ανάλυση και του παιχνιδιού της κάθε ομάδας αλλά και του αντιπάλου. Μιλάμε για μεγάλα «κλαμπ», με συγκεκριμένη μέθοδο και πρόγραμμα, ώστε με κάθε λεπτομέρεια να αναλύονται φάσεις και τακτικές. Αυτό ήταν το ερέθισμα που με έκανε να αγαπήσω περισσότερο το ποδόσφαιρο και ν' ασχοληθώ λεπτομερέστερα μαζί του. Επίσης, έχει ενδιαφέρον ο τρόπος προσέγγισης του αθλήματος, που βρίσκεται ανάμεσα στη διασκέδαση και τον επαγγελματισμό. Δίνουν θέαμα

στον κόσμο, αλλά με οργάνωση, εξειδίκευση, σωστή προετοιμασία και ανταπόκριση στις απαιτήσεις του παιχνιδιού».

-Πιο συγκεκριμένα, που απευθύνθηκαν για να τα βρεις όλα αυτά;

«Πέρα από την Ιταλία, όπου ξαναπήγα τα επόμενα χρόνια, έμεινα 1,5 χρόνο στην Αγγλία. Όχι συνεχόμενα... Από το 1999 οι δύο αυτές χώρες ήταν ο προορισμός μου για συλλογή εμπειριών. Τρεις μήνες έμεινα σε μια ομάδα, δύο μήνες σε κάποια άλλη, προσπαθώντας κι εγώ να εξειδικευτώ πάνω στη δουλειά μου. Τη γνώση, άλλωστε, μπορείς να την πάρεις από ένα βιβλίο, απ' το ίντερνετ ή από αναλύσεις μεγάλων διοργανώσεων, αλλά από κοντά εστιάζεις στη λεπτομέρεια. Το ίδιο έκαναν κι οι συνεργάτες μου. Με βοήθησε, επίσης, το γεγονός ότι πέρασα απ' όλες τις θέσεις. Ξεκίνησα ως γυμναστής, υπήρξα υπεύθυνος Ακαδημιών, έπειτα έγινα βοηθός προπονητή και είδα το ποδόσφαιρο απ' όλες

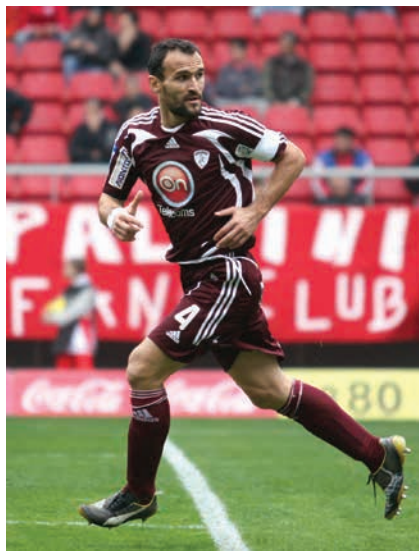
τις σκοπιές».

-Ποιο είναι λοιπόν εκείνο το στοιχείο που μπορεί να προσαρμοστεί πιο δύσκολα απ' όλα στην ελληνική πραγματικότητα;

«Η προσήλωση στη δουλειά. Το πιο δύσκολο είναι να κάνεις τους παίκτες να πιστέψουν ότι μέσα από σκληρή δουλειά μπορούν να φτάσουν σε μεγαλειώδη αποτελέσματα. Υπάρχει το ταλέντο αλλά πρέπει οι παίκτες να δουλεύουν πολλές ώρες όπως κάθε άλλος εργαζόμενος, για να πετύχουν μεγάλα πράγματα. Και φυσικά, να έχουν στόχο. Να βάζουν ρεαλιστικούς στόχους για να μπορούν να τους πετύχουν πριν πάνε στους επόμενους, κοιτάζοντας διαρκώς ψηλότερα».

-Η εργατικότητα είναι ένα στοιχείο που μπορεί να προσδώσει η έλευση καταξιωμένων ξένων παικτών;

«Κατά κανόνα στο εξωτερικό και σε ικανό αγωνιστικό επίπεδο, οι ποδοσφαιριστές είναι και καλοί αθλητές. Αν ένας καλός παίκτης δώσει και στον τομέα αυτό την ανάλογη βαρύτητα, τότε έχει πετύχει να 'ναι καλός ποδοσφαιριστής σε υψηλό επίπεδο και μπορεί να αποτελέσει παράδειγμα

για τους υπόλοιπους. Όταν π.χ. ο Νταμπίζας έρχεται στα Δένδρα δύο ώρες νωρίτερα και φεύγει άλλες τόσες μετά την προπόνηση, δείχνει ότι έχει πρότυπα, ότι είναι σοβαρός επαγγελματίας κι ότι δεν στάθηκε τυχαία τόσα χρόνια στο επίπεδο του αγγλικού πρωταθλήματος. Όπως δεν είναι τυχαίο που στα 37 του βρίσκεται σ' αυτή τη φυσική και αγωνιστική κατάσταση. Κι αυτό, για να μην παρεξηγηθώ, το κάνουν αρκετοί παίκτες απ' την ομάδα μας, όπως ο Βενετίδης, ο Κατσιαρός και άλλοι, έχοντας εμψυχήσει και στους υπόλοιπους ανάλογη νοοτροπία».

Υποδομές και αξιοποίηση

-Λόγω παρελθόντος η αξιοποίηση και ανάδειξη νεαρών παικτών αποτελεί ιδιαίτερα ευαίσθητο θέμα για τη Λάρισα. Εσύ μίλησες για ανάγκη εντοπισμού, αλλά και ύπαρξης μηχανισμών αξιοποίησης των ταλέντων. Πως αναλύεται αυτός ο μηχανισμός και τι είναι

«Όταν π.χ. ο Νταμπίζας έρχεται στα Δένδρα δύο ώρες νωρίτερα και φεύγει άλλες τόσες μετά την προπόνηση, δείχνει ότι έχει πρότυπα, ότι είναι σοβαρός επαγγελματίας κι ότι δεν στάθηκε τυχαία τόσα χρόνια σε αυτό το επίπεδο»

εφαρμόσιμο στην ΑΕΛ με βάση τις δυνατότητες που υπάρχουν;

«Κατ' αρχήν πρέπει να κάνεις άνω κάτω το νομό κι όλη τη Θεσσαλία για να βρεις τους καλύτερους σε όλες τις ηλικίες. Μιλάμε για παιδιά γρήγορα, δυνατά, με τεχνικά στοιχεία που να λογίζονται ως ταλέντα. Μετά την ανίχνευση, πρέπει να μπουν σε προ-

έργειας αυτών των ποδοσφαιριστών, στο μέτρο του δυνατού, γιατί μιλάμε και για παιδιά που διαμένουν εκτός Λάρισας, που 'χουν σχολικές υποχρεώσεις και θα προκύψουν πολλά αντικειμενικά προβλήματα. Κατ' αρχήν, μας χρειάζεται ένας άνθρωπος που ως επικεφαλής προπονητής θα συνδέει τα τμήματα αυτά με την πρώτη ομάδα. Ακολουθεί η εκπαίδευση του συνόλου

φυσική κατάσταση και τακτική, για να ψάξεις έπειτα ποια απ' αυτά αντέχουν παραπάνω, σε ψυχολογία, προσωπικότητα και επαγγελματισμό, για να καθιερωθούν. Γιατί, για να προσεγγίσουν σε κάθε περίπτωση την πρώτη ομάδα, χρειάζεται από εμάς εξειδικευμένη δουλειά και μέθοδος, αλλά και σκληρή δουλειά από τα ίδια τα παιδιά. Βάλαμε, λοιπόν, μια βάση στο πλάνο μας

γράμματα, για να αναδειχθούν οι καλύτεροι. Αυτό προϋποθέτει επάνδρωση όλων των τμημάτων με ειδικευμένους προπονητές, υπό την σκέπη της πρώτης ομάδας από ηλικία 12 ετών. Προσέξτε, μιλάμε για αυστηρή επιλογή των καλύτερων κι όχι για παιδιά γνωστών και φίλων. Συζητήσαμε με τον πρόεδρο για όλα αυτά και θα προσπαθήσουμε να φτιάξουμε ένα μοντέλο καλλι-

των προπονητών και ο ορισμός του διαύλου της μεταξύ μας συνεργασίας. Μιλάμε εν γένει για μια πολιτική που θα επιτρέψει στην ομάδα σε τρία με πέντε χρόνια να τροφοδοτείται εκ των έσω με παίκτες, γεγονός που θα συμφέρει και οικονομικά την ΠΑΕ. Θα 'χεις δηλαδή κάποια νεαρά παιδιά στα χέρια σου από 12-16 ετών, που την κατάλληλη στιγμή θα 'ναι εκπαιδευμένα σε

και αναλυτικότερα κουβέντα θα κάνουμε με τον πρόεδρο στα επόμενα στάδια, αφού είναι δεδομένη η διάθεση και των δυο μας να δούμε σοβαρά αυτό το ζήτημα».

-Παρατηρείται πολλές φορές το φαινόμενο παιδιά που ανιχνεύονται ως ταλέντα και δουλεύουν, να μην κάνουν το «κλικ» τη στιγμή που είναι να περάσουν στην πρώτη ομάδα. Τι συμ-

βαίνει σ' εκείνη την κρίσιμη στιγμή;

«Είναι κάτι που παρατηρείται παντού... Σε μια κρίσιμη ηλικία όπως π.χ. τα 18 ή τα 19, υπάρχουν πολλοί αστάθμητοι παράγοντες που επηρεάζουν ένα παιδί. Το σχολείο, ο επαγγελματικός προσανατολισμός, το οικογενειακό περιβάλλον, ο κοινωνικός περίγυρος, η αλλαγή ενδιαφερόντων στην προσωπική ζωή, ασκούν ενσυνείδητα ή ασυνείδητα μεγάλη επιρροή. Ένα παιδί μπορεί να αρέσκει στην εύκολη ζωή και να μην είναι διατεθειμένο να κάνει θυσίες στο βαθμό που διαπιστώνει ότι χρειάζονται για να παίξει μπάλα σε υψηλό επίπεδο...»

Έχουν συνειδητοποιήσει άραγε τα Ελληνόπουλα και πιο ειδικά τα παιδιά της Λάρισας, ότι η διεκδίκηση μια θέσης σε μια ΑΕΛ στο υψηλό επίπεδο που θέλει να βρίσκεται, δεν είναι τόσο εύκολη υπόθεση; Έχουν αντιληφθεί ότι στο σύγχρονο ποδόσφαιρο ο ανταγωνισμός αφορά και τον 18άρη από το Βέλγιο ή την Ολλανδία, με την υποδομή και τις παραστάσεις που εκείνος κουβαλάει;

«Αν βελτιώσουμε κι άλλο τις εγκαταστάσεις, βάλουμε εξειδικευμένο προσωπικό που να 'χει συνεργασία με την πρώτη ομάδα - αφού κάνουμε δηλαδή όσα μπορούμε - βλέπουμε μακροπρόθεσμα κι αξιολογούμε αν το κάθε παιδί μπορεί να ανταποκριθεί σε πιέσεις σαν κι αυτές που δημιουργεί για παράδειγμα ο πρωταθλητισμός».

-Στο φετινό ρόστερ της ΑΕΛ, ποια θα είναι επί της ουσίας η θέση των νέων παιδιών;

«Δεν έχει να κάνει με το τι σκέφτομαι εγώ, αλλά με το τι μπορώ να δω στο υπάρχον υλικό. Αυτή τη στιγμή κάνουμε μια επιλογή παιδιών που θα ηλαισιώσουν την πρώ-

«Πρέπει να κάνεις άνω κάτω το νομό κι όλη τη Θεσσαλία για να βρεις τους καλύτερους σε όλες τις ηλικίες. Παιδιά γρήγορα, δυνατά, με τεχνικά στοιχεία που να λογίζονται ως ταλέντα. Μετά την ανίχνευση, πρέπει να μπουν σε προγράμματα, για να αναδειχθούν οι καλύτεροι. Αυτό προϋποθέτει επάνδρωση όλων των τμημάτων με ειδικευμένους προπονητές»

τη ομάδα. Θα δούμε αν είναι 4 ή 6 ανάλογα με τις εντυπώσεις που θα αποκομίσω. Θεωρητικά μ' ενδιαφέρει να 'χω ρόστερ με 26-27 άτομα, εκ των οποίων 3-4 τα-

παιδί, θα πάρει και τη θέση, χάρη στη ζωντάνια, το πάθος, τη δουλειά και τις ικανότητές του. Αυτό θα μου χτυπήσει την πόρτα και θα περάσουμε στην επιθετική καλ-

Αναζητώντας το ιδανικό

-Είσαι από τους προπονητές που θα τους ενδιέφερε η πολύχρονη παραμο-

λαντούχα παιδιά, που να πείθουν ότι στην πορεία μπορούν να διεκδικήσουν θέση στην ενδεκάδα, ανταποκρινόμενα φυσικά στις απαιτήσεις. Καθ' οδόν παρακολουθούμε πάντα τα μικρότερα τμήματα κι αξιολογούμε παίκτες, για να τους δουλέψουμε ειδικότερα και να αυξήσουμε τα περιθώρια εξέλιξής τους για τα επόμενα χρόνια. Κι αυτό το στάδιο, πάντως, εντάσσεται στο συνολικό πρόγραμμα που πρέπει στο εξής να ακολουθήσουμε στοχεύοντας στην ανάδειξη ποδοσφαιριστών».

-Τελικά, με την καθημερινή πίεση του αποτελέσματος, πόσο εύκολη είναι η εφαρμογή ενός τέτοιου πλάνου, που θεωρητικά έχει πολλούς θιασώτες, αλλά στην πράξη δεν εφαρμόζεται συχνά;

«Δεν είπα πως πρόκειται να κάνω χάρη σε κάποιον. Μόνο αν πιστεύω ότι αξίζει ένα

λιέργεια του ταλέντου του, με την χρησιμοποίησή του. Αν κάνουμε χάρες, βάλουμε ένα παιδί μέσα και δεν το ξαναβάλουμε, κάνουμε λάθος και για την ψυχολογία και για την μετέπειτα πορεία του. Καταληκτικά, ακολουθείται η εξής διαδικασία: Επιλέγονται κάποια παιδιά από την U-21, δουλεύονται καθημερινά με ειδική προπόνηση πάνω στις αδυναμίες τους και σταδιακά προσπαθούμε να τα εντάξουμε ως ισάξια του υπόλοιπου ρόστερ σε μια έτοιμη πρώτη ομάδα. Μια ομάδα που δουλεύει ρολόι, με συγκεκριμένους ρόλους και θα μπορεί έτσι να τα αναδείξει. Ταυτόχρονα επιδιώκουμε η U-17 και η U-21 να έχουν πάντα τους καλύτερους του νομού. Αν στα επόμενα χρόνια αυτή η διαδικασία μας επιτρέπει να αντικαταστήσουμε έναν παίκτη που φεύγει, χωρίς να χρειαστεί να κάνουμε μεταγραφή, θα 'ναι ό,τι καλύτερο. Αν δεν το καταφέρουμε, θα σημαίνει πως χρειαζόμαστε περαιτέρω βελτίωση».

νή σε μια ομάδα, ώστε να ταυτίσουν μαζί της το όνομα και τη δουλειά τους;

«Εξ' ορισμού χρειάζεται χρόνος για να φανεί η δουλειά ενός προπονητή».

-Δεν μιλάμε για έναν τριετή κύκλο, αλλά για διάρκεια συνεργασίας τύπου Μάντσεστερ-Φέργκιουσον, ΟΦΗ-Γκέραρντ. Μια ομάδα, μια ζωή δηλαδή...

«Αυτό είναι το ιδανικό. Κάτω απ' την πίεση της διαρκούς κρίσης, ένας προπονητής πάει αυστηρά για τα αποτελέσματα και την όποια προσωρινή επιβίωση. Το βάθος στο οποίο δουλεύει είναι περιορισμένο και μένει εκτός πλάνου κάθε μακροπρόθεσμη στρατηγική. Αντίθετα, η διάρκεια και η σταθερότητα δημιουργούν άλλη προοπτική και τα αποτελέσματα στην κατάληξή τους μπορεί να είναι θριαμβευτικά. Αυτή

«Κάνουμε μια
επιλογή παιδιών
που θα πλαισιώσουν
την πρώτη ομάδα.
Τον αριθμό θα
τον δούμε.
Θεωρητικά μ' ενδια-
φέρει να 'χω
ρόστερ με 26-27
άτομα, εκ των
οποίων 3-4
ταλαντούχα παιδιά,
που να πείθουν ότι
στην πορεία μπορούν
να διεκδικήσουν
θέση στην
ενδεκάδα»

είναι και η λογική της λειτουργίας πολύ μεγάλων ευρωπαϊκών «κλαμπ» και στην τεχνική ηγεσία και στο ρόστερ, όπου οι προσθαφαιρέσεις είναι λίγες και συγκεκριμένες κάθε χρόνο. Μόνο που σ' ένα τέτοιο πλάνο, που βλέπει πιο μακριά απ' το εφήμερο βιογραφικό του καθενός, πρέπει να 'χεις σύμμαχο τον κόσμο, επικοινωνώντας μαζί του για να του εκθέσεις το πρόγραμμα και τις μακροπρόθεσμες βλέψεις σου. Για την ΑΕΛ, η συγκυρία και η πρόκληση του νέου γηπέδου μας θέλει αυτή τη στιγμή να δούμε παράλληλα τα άμεσα αποτελέσματα και την προοπτική, οπότε αναζητούμε και δουλεύουμε κατ' αναλογία για το ιδανικό. Θέλουμε, ας πούμε, να βάλουμε υψηλούς στόχους και ταυτόχρονα να βελτιωνόμαστε σε χώρους και επιστημονικό εξοπλισμό στο προπονητικό μας κέντρο, για να διαμορφώσουμε ένα περιβάλλον δουλειάς αντίστοιχο μ' αυτό που διεκδικούμε στο γήπεδο. Κι είμαι πεπεισμένος ότι ο κόσμος της Λάρισας τα βλέπει όλα αυτά και τα στηρίζει, όπως στήριξε εντυπωσιακά την ομάδα στις δύσκολες φετινές στιγμές. Η δυναμική αυτού του κόσμου έπαιξε ρόλο για να έρθω, αλλά πλέον μπορώ να αξιολογήσω και την ωριμότητα και το πάθος του. Η παρουσία του ξεπέρασε τις προσδοκίες μου, με εντυπωσίασε πραγματικά κι έτσι θέλω

«Είναι όλος ο συνδυασμός που μας ιντριγκάρει, δηλαδή το όραμα της δημιουργίας μιας ομάδας που θα κυριαρχεί στο ελληνικό ποδόσφαιρο έχοντας ισχυρά θεμέλια. Γι' αυτό από την πρώτη στιγμή επισήμανα τον τρόπο που με προσέγγισε ο κος Πηλαδάκης»

να 'ναι πάντα, για να 'χουμε λόγο ύπαρξης αλλά κι ένα ακόμη πλεονέκτημα στην προσπάθειά μας».

Στο «σωστό» μέρος, τη «σωστή» στιγμή

-Το κομβικό σημείο θα 'ναι φυσικά η είσοδος στο νέο γήπεδο, που όλοι

αναγνωρίζουμε ότι θα δώσει πολλά και σε πολλούς τομείς στην ΑΕΛ. Καθαρά αγωνιστικά όμως, μπορεί να σκεφτεί κάποιος ότι είναι και μια «θηλιά στο λαιμό», υποχρεώνοντας την ομάδα να 'ναι κάθε χρόνο μέσα στις διακρίσεις για να πιάσει τόπο;

«Αυτό που σε πρώτη φάση μας ενδιαφέρει, είναι να αποτελέσει το γήπεδο πρόκληση για διεθνώς καταξιωμένους ποδοσφαιριστές, ώστε να δεχθούν να έρθουν και ν' αγωνιστούν σ' αυτό. Εκτός από την ιστορία και το παρελθόν σου, θα μπορέσεις πλέον να τους δώσεις ένα χειροπιαστό στοιχείο για τα σχέδια και την προοπτική της ομάδας, ανοίγοντας πόρτες που μέχρι πρότινος ήταν κλειστές. Κρατώντας, λοιπόν, τους παίκτες υψηλού επιπέδου που έχουμε και αποκτώντας ποδοσφαιριστές που θα στηρίξουν συνολικά το επίπεδο της ομάδας και θα το ενισχύσουν, θα έχουμε τη μαγιά για την ΑΕΛ που θα θέλει και θα μπορεί να παίξει πρωταγωνιστικό ρόλο. Αυτή η ομάδα άλλωστε είναι φτιαγμένη για να κοιτάει ψηλά και να διεκδικεί διακρίσεις».

-Σε ιντριγκάρει η σκέψη ότι βρέθηκες στον πάγκο της ΑΕΛ σε μια τόσο ιδιαίτερη εποχή, που εξ' ορισμού θα αποτελέσει ξεχωριστή σελίδα στην ιστορία της;

«Φυσικά, γι' αυτό και αντιλαμβάνομαι πόσο αυξάνονται οι απαιτήσεις που όλοι έχουν από το τεχνικό τιμ, ζητώντας μας να δημιουργήσουμε μια ομάδα αντάξια των προσδοκιών ενός νέου γηπέδου, όπου θα παίζεται φανταστικό ποδόσφαιρο και θα επιτυγχάνονται μεγάλα αποτελέσματα. Κι είναι όλος ο συνδυασμός που μας ιντριγκάρει, δηλαδή το όραμα της δημιουργίας μιας ομάδας που θα κυριαρχεί στο ελληνικό

νικό ποδόσφαιρο έχοντας ισχυρά θεμέλια. Γι' αυτό από την πρώτη στιγμή επισήμανα τον τρόπο που με προσέγγισε ο κ. Πηλαδάκης. Ένας άνθρωπος που όπως φαίνεται στο θέμα του γηπέδου, δεν κάνει πίσω σε δύσκολες στιγμές κι αγωνίζεται πεισματικά να υλοποιήσει το όνειρό του για μια ΑΕΛ πραγματικά μεγάλη, αγωνιστικά, οργανωτικά και λειτουργικά, βασιζόμενος σε συγκεκριμένο πλάνο. Δε βρίσκεις εύκολα τέτοιους ανθρώπους στο ελληνικό ποδόσφαιρο».

Χρυσές τομές και «κόκκινες» γραμμές

«Όσοι σε έζησαν από κοντά στο κρίσιμο πρώτο διάστημα στην ΑΕΛ, διαπίστωσαν τον ιδιαίτερο τρόπο με τον οποίο διαχειρίστηκες πρόσωπα και καταστάσεις. Οι υπόλοιποι είδαν τα αποτελέσματα μόνο στο γήπεδο. Νιώθεις να 'ναι ξεχωριστή η προσέγγισή σου απέναντι στους ανθρώπους - ποδοσφαιριστές;

«Υπάρχει το μοντέλο του προπονητή που μένει στη θέση και το ρόλο του, είναι από-

μακρος με τους παίκτες και απαιτεί τον επαγγελματισμό τους. Υπάρχει ο προπονητής που επιτρέπει να γίνεται φίλος με τους παίκτες, κάνει παρέα μαζί τους, μοιράζεται και μοιράζει τα προβλήματά του και περιμένει ανταπόδοση. Υπάρχει όμως κι ενδιάμεσο μοντέλο, στο οποίο μπορεί ο παίκτης ν' ακουμπά στον προπονητή για τα προβλήματά του, αλλά όταν έρθει η ώρα του γηπέδου, σε προπόνηση ή αγώνα, οι ρόλοι είναι ευδιάκριτοι μεταξύ προπονητή και ποδοσφαιριστών. Πάντως, η διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού εντός αποδυτηρίων αποτελεί σημαντικό κομμάτι της δουλειάς μας. Δεν μπορείς να σπληνιζεις μόνο σ' αυτούς που παίζουν. Χρειάζονται κι εκείνοι που δεν παίζουν και θέλουν άλλου είδους προσέγγιση, για να 'ναι ανά πάσα στιγμή σε ψυχολογική και αγωνιστική ετοιμότητα. Ο προπονητής πρέπει να βρίσκει τον τρόπο να εκμεταλλεύεται όλο το δυναμικό του. Ζητώ λοιπόν πάντα πάνω στη δουλειά το 100% της συγκέντρωσης και της προσπάθειας, χωρίς να μ' απασχολεί τόσο το λάθος. Εκτός γηπέδου βλέπω και τον άνθρωπο αλλά και τον συνεργάτη ποδοσφαιριστή, που πρέπει να φροντίζω για να 'ναι ήρεμος κι άρα, έτοιμος να αποδώσει».

-Κατά πόσο ένας μέσος παίκτης είναι σε θέση να αντιληφθεί αυτά τα όρια;

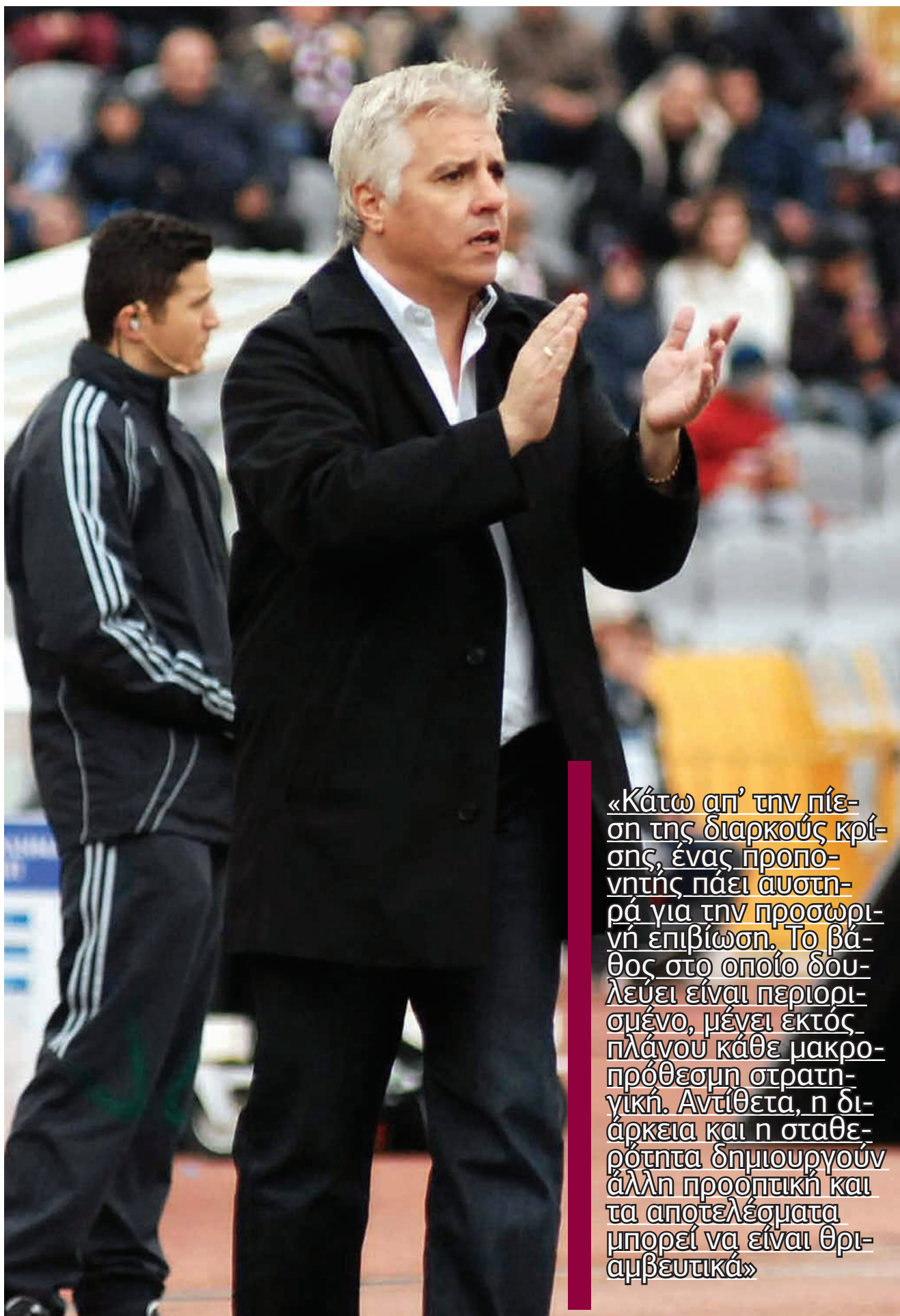
«Τις «κόκκινες γραμμές» τις βάζει ο προπονητής κι ανάλογα αξιολογεί τον ποδοσφαιριστή και για την συμπεριφορά του. Προσπαθώ να δώσω στον καθέναν να καταλάβει ότι κοινό μας συμφέρον είναι η βελτίωσή του. Εξηγώ τα πάντα σε καθαρά ποδοσφαιρική διάλεκτο, για να 'χω έπειτα και τη συνείδησή μου ήσυχη. Συνήθως ο ποδοσφαιριστής αντιλαμβάνεται αυτή τη λογική, όπως κι εγώ την αντιλήφθηκα και τη διαμόρφωσα μέσα απ' τα βιώματά μου. Δεν αναφέρομαι, φυσικά, σε όσα είδα στο εξωτερικό, όπου σε υψηλό επίπεδο υπάρχουν πολυπληθείς ομάδες και εξειδικευμένο προσωπικό για το κάθε επιμέρους ζήτημα. Ακόμη κι εκεί όμως, θα χρειαστεί και ο προπονητής και ο παράγοντας να διαχειριστούν με ιδιαίτερο τρόπο πρόσωπα και καταστάσεις».

-Υπάρχει ομάδα την οποία να θεωρείς πρότυπο λειτουργίας σε όλα τα επίπεδα, δηλαδή αντιπροσωπεύει το ποδόσφαιρο ακριβώς όπως εσύ το έχεις σχηματίσει στο μυαλό σου; Κι ας μην είναι εφικτό στη χώρα μας κάτι ανάλογο...

«Μ' ενδιαφέρει να 'χω ισορροπία. Έχω δυνατά σημεία; Πρέπει να τα βγάλω, γι' αυτό πρέπει να τα δουλέψω. Έχω αδύνατα σημεία; Πρέπει να τα βελτιώσω. Έχει ο αντίπαλος δυνατά σημεία; Πρέπει να τα εκμηδενίσω. Έχει αδύνατα σημεία; Πρέπει να τον «χτυπήσω» εκεί»

«Κάτω απ' την πίεση της διαρκούς κρίσης, ένας προπονητής πάει αυστηρά για την προσωρινή επιβίωση. Το βάθος στο οποίο δουλεύει είναι περιορισμένο, μένει εκτός πλάνου κάθε μακροπρόθεσμη στρατηγική. Αντίθετα, η διάρκεια και η σταθερότητα δημιουργούν άλλη προοπτική και τα αποτελέσματα μπορεί να είναι θριαμβευτικά»

«Όλα τα μεγάλα «κλαμπ» έχουν προσωπικό το οποίο ασχολείται με την αντιγραφή του τρόπου λειτουργίας των υπολοίπων. Μιλάμε για κατασκοπία σε όλους τους τομείς. Η μια ομάδα προσπαθεί ν' αντιγράψει την άλλη φιλτράροντας συνεχώς θετικά κι αρνητικά. Αν διαβάσετε σχετική βιβλιογραφία, σε κορυφαίο επίπεδο, θα το διαπιστώσετε εύκολα. Είναι διαρκής διαδικασία για την ανάπτυξή τους.

Σε αντίστοιχη κλίμακα συμβαίνει και με τους μικρότερους συλλόγους κι έτσι πρέπει τελικά να συμβαίνει. Έτσι περπατάνε οι νέες μέθοδοι, οι νέες ιδέες, οι νέες τεχνολογίες, προσαρμοσμένες στις δυνατότητες του καθενός».

-Γιατί επί της ουσίας δεν υπήρξε ποτέ στη χώρα μας ένα τέτοιο πρότυπο;

«Γιατί μας ενδιαφέρουν μόνο τα εφήμερα αποτελέσματα και στεκόμαστε πάνω σ' αυτά. Δεν είμαστε λαός που προγραμματίζει σε βάθος χρόνου. Γι' αυτό την πατήσαμε και οικονομικά ως χώρα. Είναι στην ιδιοσυγκρασία μας να μη μας ενδιαφέρει το αύριο αλλά το τώρα.

Κάτι πήγε να κάνει ο Παναθηναϊκός με την Παιανία, κάποιοι πήγαν να το αντιγράψουν, αλλά δεν υποστηρίχθηκε όσο έπρεπε στην πορεία. Αν υπήρξει το τέλειο πρότυπο, είμαι βέβαιος ότι θα βρεθούν ομάδες να το αντιγράψουν και να το εφαρμόσουν γιατί θα δουν τα οφέλη».

Αυτή θα 'ναι η ΑΕΛ

-Από την ΑΕΛ του Παπακώστα πήραμε μια γεύση. Τι περισσότερο ή τι διαφορετικό να περιμένουμε να δούμε ολοκληρωμένα, πλέον, στη νέα σεζόν;

«Μιλήσαμε ήδη για ασφυκτική πίεση σ' όλο το γήπεδο και επιβολή στον αντίπαλο και στον ρυθμό του παιχνιδιού. Αυτό χρειάζεται κατ' αρχήν τη μέγιστη δυνατή αύξηση στους δείκτες φυσικής κατάστασης των παικτών. Ο στόχος είναι να αποτρέψεις τη δημιουργία φάσεων του αντιπάλου και να αυξήσεις τις δικές σου ευκαιρίες για γκολ. Σ' ένα βαθμό το καταφέραμε ήδη στα τελευταία ματς του πρωταθλήματος. Αυτό θα 'ναι το προφίλ της ομάδας μας και η ενεργητική άμυνα το κύριο χαρακτηριστικό της. Στο ποδόσφαιρο, βέβαια, δεν βγαίνουν πάντα και όλα όπως τα θέλεις, αλλά δίνεις ένα στίγμα για την ταυτότητα και τον αγωνιστικό χαρακτήρα σου. Κι αν δεν δικαιωθείς σ' ένα ματς, θα δικαιωθείς στη διάρκεια».

-Μπορούμε, λοιπόν, να υποθέσουμε ότι οι παίκτες που θα έρθουν πέρα από ποιότητα θα έχουν τα απαιτούμενα χαρακτηριστικά του καλού αθλητή, με ανάλογη αμυντική συμπεριφορά και νοοτροπία σε όλες τις θέσεις;

«Μα γι' αυτό μιλάμε για την αναγκαιότητα εύστοχων επιλογών ουσίας κι όχι για

«Κρατώντας τους παίκτες υψηλού επιπέδου που έχουμε και αποκτώντας ποδοσφαιριστές που θα στηρίξουν συνολικά το επίπεδο της ομάδας και θα το ενισχύσουν, θα έχουμε τη μαγιά για την ΑΕΛ που θα θέλει και θα μπορεί να παίξει πρωταγωνιστικό ρόλο»

επιλογές παικτών για εντυπωσιασμό. Θέλουμε να 'ναι καλοί αθλητές, να 'χουν παιδεία σε ζητήματα τακτικής, να 'ναι γρήγοροι και με επαρκή τεχνικά χαρακτηριστικά. Βέβαια δεν μπορούμε να βρούμε παίκτες που θα 'ναι τέλειοι σε όλα. Πρέπει κι εμείς να βάλουμε τη δουλειά μας. Το θέμα είναι λοιπόν, εκτός από τις όποιες ικανότητες ή αδυναμίες, να 'χουν κίνητρα και φιλοδοξίες, ώστε να λειτουργήσουν ως στελέχη μιας ικανής ομάδας. Η επιλογή φυσικά θα γίνει βάσει συγκεκριμένων μετρήσεων, από παίκτες με συμμετοχές τα τελευταία χρόνια και με σημαντικές παραστάσεις. Και για να ανεβάσουμε στην πορεία τις τιμές φυσικής κατάστασης, οι μετρήσεις θα είναι διαρκείς. Θα χρησιμοποιούνται αντίστοιχα μηχανήματα κατά τη διάρκεια των

προπονήσεων, τα οποία θα μας δείχνουν ζωντανά τους σφυγμούς τους σε αγωνιστικές συνθήκες για να μπορούμε άμεσα να κάνουμε τις απαιτούμενες διορθώσεις. Δεν θα παίρνουμε τα αποτελέσματα για να τα επεξεργαστούμε μετά την προπόνηση. Όλα θα γίνονται κατά τη διάρκειά της. Έτσι δουλεύουμε με τους συνεργάτες μου εδώ και έξι χρόνια. Αν τώρα καταφέρουμε ο καθένας να συνειδητοποιήσει το ρόλο του στην τακτική κι όλοι μαζί με πειθαρχία αμύνονται και επιτίθενται, θα 'χουμε το σωστό αποτέλεσμα. Μια σύγχρονη ομάδα που θα την χαιρόμαστε κι εμείς κι ο κόσμος».

-Σε «τοπ» επίπεδο θα μπορούσαμε να πούμε ότι το αντίστοιχο πρότυπο είναι

η Μπαρτσελόνα;

«Όλες οι πολύ μεγάλες ομάδες έχουν υψηλά στάνταρς σ' αυτούς τους τομείς. Ειδικά όμως η Μπαρτσελόνα κάνει καλύτερα από κάθε άλλη αυτό που λέμε transition. Χάνει δηλαδή τη μπάλα και την ξανακερδίζει σ' ένα δευτερόλεπτο. Έπειτα βέβαια προσπαθεί να σκοράρει όσο γίνεται πιο γρήγορα με μικρές πάσες. Το transition είναι λοιπόν ένα στοιχείο που θέλουμε πολύ στην ομάδα μας. Ως εκ τούτου, μας ενδιαφέρουν παίκτες που η αγωνιστικότητά τους θα χτυπάει κόκκινο».